

ขอเชิญแสดงความคิดเห็น

ร่างข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่...ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ผู้ดำเนินการต้องจัดไว้บริการผู้โดยสารที่เป็นบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ

1. หลักการและเหตุผล

เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้พิการ เด็ก และคนชราให้มีโอกาสได้เข้าถึงการเดินทางทางอากาศได้อย่างเท่าเทียมเหมือนดังเช่นคนปกติทั่วไป ทั้งนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 27 และมาตรา 71 ประกอบกับ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 20 (8) สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (กพท.) จึงได้จัดทำข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่...ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ผู้ดำเนินการต้องจัดไว้บริการผู้โดยสารที่เป็นบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ โดยมีที่มาจากมาตรฐานและข้อเสนอแนะทางปฏิบัติระหว่างประเทศเรื่องการเข้าถึงการขนส่งทางอากาศของผู้พิการดังที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) กำหนดไว้ใน Annex 9 CHAPTER 8. Facilitation provisions covering specific subjects, H. Facilitation of the transport of persons with disabilities และ Document 9984 Manual on Access to Air Transport by Person with Disabilities.

2. สารสำคัญของร่างทั้งหมด

(1) ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15/10 (1) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 ซึ่งให้อำนาจแก่ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกข้อกำหนดเพื่อกำหนดมาตรฐานการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเข้าถึงการขนส่งทางอากาศของผู้พิการให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศและผู้ดำเนินการสนามบินปฏิบัติ โดยสอดคล้องกับภาคผนวก 9 ว่าด้วยการอำนวยความสะดวก และบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก 9 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. 1944

(2) ใช้ชื่อว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่...ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ผู้ดำเนินการต้องจัดไว้บริการผู้โดยสารที่เป็นบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ” (ร่างข้อ 1)

(3) กำหนด นิยามความหมายที่ใช้ในร่างข้อกำหนดฯ นี้ (ร่างข้อ 3)

กำหนดนิยามในร่างข้อกำหนดดังต่อไปนี้

“บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ ซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ อายุ ความเจ็บป่วย หรือเกิดจากสาเหตุอื่นใด และให้รวมไปถึงผู้สูงอายุตามกฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุมถึงบุคคลทุกประเภทซึ่งเมื่อใช้บริการขนส่งทางอากาศแล้วมีความจำเป็นต้องปรับการให้บริการแก่บุคคลดังกล่าวเพื่อให้เข้าถึงการขนส่งทางอากาศ

ได้เหมือนกับบุคคลปกติ เช่น ผู้พิการทุกประเภททั้งทางร่างกายและสติปัญญา ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย เป็นต้น และให้หมายรวมถึง

- ผู้พิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- ผู้สูงอายุตามกฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ

ทั้งนี้บุคคลตามที่กล่าวถึงข้างต้นเมื่อใช้บริการการขนส่งทางอากาศ จะต้องได้รับการช่วยเหลือดูแลเป็นพิเศษเพื่อให้สามารถได้รับการบริการเท่าเทียมดังที่จัดเตรียมสำหรับผู้โดยสารโดยทั่วไป

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือบุคคลอื่น หรือโดยการเช่าอากาศยานหรือการดำเนินการรูปแบบอื่นใด ที่ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตาม条例ออกตามกฎหมายการเดินอากาศ

“ผู้ดำเนินการสนามบิน” หมายความว่า สนามบินอนุญาตที่เปิดให้บริการสาธารณะที่รองรับการเดินทางเข้าและออกเดินทางทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

“สัตว์ช่วยเหลือ” หมายความว่า สัตว์ เช่น สุนัขหรือสัตว์อื่น ๆ เพื่อติดตามบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสนับสนุนทางกายหรือทางอารมณ์โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและมีการนำขึ้นบนอากาศยาน

- 1) ต้องไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติการบิน
- 2) ต้องไม่เป็นภัยคุกคามต่อผู้โดยสารคนอื่น
- 3) ต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขอนามัย

“บุคคลผู้ช่วยเหลือ” หมายความว่า บุคคลผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษในการเดินทางไปกับอากาศยานซึ่งไม่ใช่พนักงานหรือลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(4) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและให้บริการในขั้นตอนก่อนการเดินทาง (ร่าง หมวดที่ 1 ข้อ 4 ถึงข้อ 7) ดังนี้

- ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศปฏิเสธการรับขนบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ยกเว้นมีเหตุจำเป็นตามที่กฎหมายการเดินอากาศกำหนด
- ผู้ดำเนินการเดินอากาศและผู้ดำเนินการสนามบินจัดให้มีสื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่จำเป็นในการเดินทางสำหรับบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ
- ผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดให้มีช่องทางการแจ้งขอความช่วยเหลือพิเศษล่วงหน้า และให้ความช่วยเหลือในการจองบัตรโดยสาร หากมีผู้ดำเนินการเดินอากาศมีการจองบัตรโดยสารออนไลน์จะต้องมีช่องทางให้แจ้งความช่วยเหลือพิเศษออนไลน์ด้วย
- ในระหว่างการจองบัตรโดยสารผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อจำกัดในการนำอุปกรณ์ช่วยเหลือไปกับการเดินทาง

(5) กำหนดห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศเรียกร้องให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษต้องมีผู้ร่วมเดินทางไปด้วย ยกเว้นมีเหตุสองประการ (ร่างข้อ 7(5))

- จำเป็นต้องมีความช่วยเหลือส่วนบุคคล เช่น การรับประทานอาหาร การเข้าห้องน้ำ
- มีความจำเป็นเนื่องจากเหตุผลเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินอากาศ

(6) กำหนดให้ที่นั่งต้องมีความเหมาะสมต่อลักษณะของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและเป็นไปตามเงื่อนไขด้านความปลอดภัย (ร่างข้อ 7(6) และข้อ 13)

(7) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสนามบิน (ร่าง หมวด 2 ข้อ 8 (1) ถึง 8(5)) โดยผู้ดำเนินการสนามบินต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวคิดการออกแบบเพื่อคนทั้งมวลหรือ Universal design เช่น ทางที่ใช้ภายในสนามบินทั้งภายในและภายนอกอาคาร ป้าย สื่อประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ผู้ดำเนินการสนามบินต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายด้านความปลอดภัยอาคาร

(8) กำหนดเกณฑ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษขึ้นลงอากาศยาน โดยแบ่งหน้าที่เป็นสองส่วนคือ

- ผู้ดำเนินการสนามบินมีหน้าที่จัดหาระบบช่วยยกตัวบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษหรืออุปกรณ์ช่วยเหลืออื่นใดที่เหมาะสม (ร่างข้อ 8 (6))

- ผู้ดำเนินการเดินอากาศมีหน้าที่ให้บริการช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษขึ้น-ลงจากอากาศยาน (ร่างข้อ 11)

(9) กำหนดให้ผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดให้มีบริการช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษภายในสนามบิน เช่น บริการที่เคาน์เตอร์ บริการรถเข็นพาไปขึ้นอากาศยาน ในกรณีที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษเดินทางคนเดียวและไม่มีบุคคลผู้ช่วยเหลืออยู่ด้วยจะต้องมีการสอดส่องดูแลเป็นระยะ ๆ เป็นต้น (ร่างข้อ 9)

(10) กำหนดให้การจัดให้มีมาตรการการรักษาความปลอดภัยสำหรับกรณีบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษจะต้องทำด้วยความเคารพและให้เกียรติบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ เงื่อนไขและวิธีการการตรวจค้นเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทางในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการตรวจค้นด้านการรักษาความปลอดภัย (ร่างข้อ 10)

(11) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำอุปกรณ์ช่วยเหลือไปกับอากาศยานให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศพิจารณาตามความเหมาะสมของประเภทอากาศยานและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย (ร่างข้อ 12)

(12) การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำสัตว์ช่วยเหลือไปกับอากาศยาน ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศมีบริการนำสัตว์ไปกับอากาศยานจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดฯ ฉบับนี้คือ ปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายด้านสุขอนามัยของสัตว์ จัดสรรที่นั่งที่มีความเหมาะสมกับการเดินทางของสัตว์ ไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติการบิน และต้องไม่เป็นภัยคุกคามต่อผู้โดยสารคนอื่น (ร่างข้อ 3 ข้อ 14)

(13) กำหนดเกณฑ์สำหรับกรณีให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศมีบริการรถเข็นบนอากาศยาน (Cabin Wheelchair) ว่าจะต้องมีลักษณะที่สามารถเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษขึ้นลงได้อย่างสะดวกและใช้งานได้ง่าย (ร่างข้อ 15)

(14) กำหนดหลักเกณฑ์ให้อากาศยานมีห้องน้ำที่เหมาะสมแก่การใช้งานของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของอากาศยาน (ร่างข้อ 16)

(15) กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดหาอุปกรณ์ช่วยเหลือเพื่อให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษใช้งานเป็นการชั่วคราว ในกรณีที่เมื่อถึงสนามบินปลายทางแล้วอุปกรณ์ช่วยเหลือของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ สูญหายหรือเสียหาย (ร่างข้อ 17)

(16) กำหนดให้ผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศช่วยเหลือในการรับกระเป๋าสัมภาระคืน ในกรณีที่มีการร้องขอความช่วยเหลือ (ร่างข้อ 18)

(17) กำหนดหลักเกณฑ์หน้าที่ในการกำกับดูแลผู้รับจ้างหรือตัวแทน (out-source) ที่ผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศให้ดำเนินการให้บริการแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษแทนตน (ร่างข้อ 19)

(3) ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น

(1) การกำหนดชื่อของร่างข้อกำหนด (ร่างข้อ 1) ดังนี้

ข้อกำหนดนี้ เรียกว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่... ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ผู้ดำเนินการต้องจัดไว้บริการผู้โดยสารที่เป็นบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ”

(2) การกำหนดนิยามข้อกำหนดดังต่อไปนี้ (ร่างข้อ 3) ดังนี้

“บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ” หมายถึง บุคคลใด ๆ ซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ อายุ ความเจ็บป่วย หรือเกิดจากสาเหตุอื่นใด โดยบุคคลดังกล่าวให้หมายความรวมถึง

1) ผู้พิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

2) ผู้สูงอายุตามกฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ

ทั้งนี้บุคคลตามที่กล่าวถึงในวรรคแรกเมื่อใช้บริการการขนส่งทางอากาศ จะต้องได้รับการช่วยเหลือดูแลเป็นพิเศษเพื่อให้สามารถได้รับการบริการเท่าเทียมดังที่จัดเตรียมสำหรับผู้โดยสารโดยทั่วไป

“ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือบุคคลอื่น หรือโดยการเช่าอากาศยานหรือการดำเนินการรูปแบบอื่นใดที่ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศตาม条例ออกตามกฎหมายการเดินอากาศ

“ผู้ดำเนินการสนามบิน” หมายความว่า สนามบินอนุญาตที่เปิดให้บริการสาธารณะที่รองรับการเดินทางเข้าและออกเดินทางทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

“สัตว์ช่วยเหลือ” หมายความว่า สัตว์ เช่น สุนัขหรือสัตว์อื่น ๆ เพื่อติดตามบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือ พิเศษโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสนับสนุนทางกายหรือทางอารมณ์โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและมีการนำขึ้นบนอากาศยาน

- 1) ต้องไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติการบิน
- 2) ต้องไม่เป็นภัยคุกคามต่อผู้โดยสารคนอื่น
- 3) ต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขอนามัย

“บุคคลผู้ช่วยเหลือ” หมายความว่า บุคคลผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ในการเดินทางไปกับอากาศยานซึ่งไม่ใช่พนักงานหรือลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(3) การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้บริการก่อนการเดินทาง (ร่างหมวดที่ 1 ข้อ 4 ถึงข้อ 7) ดังนี้

3.1) ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศปฏิเสธการรับขนบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ยกเว้น มีเหตุจำเป็นตามที่กฎหมายการเดินอากาศกำหนด (ร่างข้อ 4)

3.2) ผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เป็น จำเป็น ต่อการเดินทางของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษหรือจัดให้มีคู่มือเกี่ยวกับการเดินทางทางอากาศ ของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ในรูปแบบที่บุคคลดังกล่าวสามารถเข้าถึงได้และด้วยวิธีการที่เหมาะสม กับบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษแต่ละประเภท (ร่างข้อ 5)

3.3) ผู้ดำเนินการเดินอากาศและผู้ดำเนินการสนามบินจะต้องแจ้งบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือ พิเศษที่กำลังจะเดินทางหรืออยู่ระหว่างการเดินทางให้ทราบถึงบริการที่บุคคลดังกล่าวสามารถเข้าถึงได้รวมถึง วิธีการที่จะเข้าถึงบริการเหล่านั้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการร้องขอข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม (ร่างข้อ 6)

3.4) ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีการอำนวยความสะดวกในการจองบัตรโดยสารดังต่อไปนี้

(1) ในระหว่างการจองบัตรโดยสารต้องมีการสอบถามบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ถึงความต้องการช่วยเหลือเป็นพิเศษ สำหรับการจองบัตรโดยสารด้วยวิธีการออนไลน์ต้องมีช่องทางให้แจ้ง ความประสงค์รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

(2) ในกรณีที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษแจ้งว่าต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องแจ้งข้อมูลให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษทราบถึงการเข้าถึงบริการ และข้อจำกัดในการเข้าถึงการช่วยเหลือพิเศษตามที่ร้องขอนั้น ๆ ทั้งนี้ข้อจำกัดดังกล่าวจะต้องเป็นไปตาม ข้อกำหนดทางด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย

(3) ในระหว่างการจองบัตรโดยสารผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไข และข้อจำกัดในการนำอุปกรณ์ช่วยเหลือไปกับการเดินทาง เช่น เงื่อนไขเกี่ยวกับอุปกรณ์ช่วยเหลือที่มีส่วนประกอบ เป็นวัตถุอันตราย เป็นต้น

(4) จัดให้มีข้อกำหนด ช่องทาง วิธีการ เกี่ยวกับการแจ้งล่วงหน้าถึงความต้องการความช่วยเหลือ เป็นพิเศษสำหรับกรณีที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษร้องขอความช่วยเหลือดังกล่าว ในกรณีที่มีการร้องขอ

ความช่วยเหลือพิเศษผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องดำเนินการประสานงานแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการพิเศษนั้น ๆ

(5) ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศเรียกร้องให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษเดินทาง โดยต้องมีผู้ช่วยเหลือเดินทางไปด้วย ยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) มีความจำเป็นเนื่องจากเหตุผลเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินอากาศ

(ข) บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษจำเป็นต้องมีความช่วยเหลือส่วนบุคคล เช่น การรับประทานอาหาร การเข้าห้องน้ำ

(6) ในการสำรองที่นั่งของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องจัดให้มีที่นั่งที่เหมาะสมแก่การเดินทางของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ในกรณีที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษต้องการเดินทางพร้อมสัตว์ช่วยเหลือ ผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องจัดให้มีที่นั่งที่เหมาะสมแก่การเดินทางพร้อมสัตว์นั้น

(ร่างข้อ 7)

(4) การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกภายในสนามบิน (ตามร่างหมวดที่ 2 ข้อ 8 ถึงข้อ 10) ดังนี้

4.1) ผู้ดำเนินการสนามบินต้องจัดให้มีการอำนวยความสะดวกแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษภายในสนามบินดังต่อไปนี้

(1) เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษสามารถเข้าถึงได้ง่าย และเจ้าหน้าที่ประจำเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ต้องมีความสามารถในการให้บริการข้อมูลแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ

(2) ที่นั่งสำหรับบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษที่มีความเหมาะสม โดยเฉพาะพื้นที่ที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษอาจจะต้องใช้เวลาในการรอเมื่อใช้บริการ เช่น เคาน์เตอร์ขายบัตรโดยสาร เคาน์เตอร์เช็คอิน บริเวณด้านศุลกากร และจุดรับคืนสัมภาระ

ในการจัดพื้นที่สำหรับที่นั่งบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและความสะดวกในการใช้บริการของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ โดยที่นั่งดังกล่าวจะต้องไม่ขวางทางอพยพฉุกเฉิน

ที่นั่งบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษบริเวณพื้นที่รอขึ้นเครื่อง จะต้องอยู่ในระยะที่สามารถมองเห็นป้ายแสดงข้อมูลข่าวสาร และได้ยินการประกาศเสียงตามสาย

(3) ทางที่ใช้ภายในสนามบินที่มีความเหมาะสมแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษในการใช้ประโยชน์และสามารถเข้าถึงได้ดังต่อไปนี้

(ก) ทางเดินเท้าสำหรับผู้โดยสาร ทางเชื่อมระหว่างอาคารผู้โดยสาร ทางสำหรับไปขึ้นและลงอากาศยาน

(ข) ทางสำหรับบริเวณพื้นที่ของสนามบินที่เชื่อมต่อกับการเดินทางสาธารณะ และทางไปยังสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในสนามบิน เช่น ห้องน้ำ ห้องรับประทานอาหาร ร้านค้า จุดจอดรถรับ-ส่ง เป็นต้น

ทั้งนี้ทางดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(4) ป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ที่เหมาะสมแก่การเข้าถึงของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและเป็นไปตามมาตรฐานสากล

(5) สื่อประชาสัมพันธ์ภายในสนามบินที่จัดให้บริการอย่างเหมาะสมแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ

(ก) สื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลเที่ยวบินจัดไว้ในระดับสายตา มีความชัดเจน และเข้าใจง่าย

(ข) ประกาศภายในสนามบินจะต้องมีทั้งรูปแบบที่สื่อได้ทางสายตาและสื่อด้วยเสียงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศเที่ยวบินล่าช้า การเปลี่ยนแปลงเที่ยวบิน การเปลี่ยนแปลงประตูขึ้นเครื่อง การรับสัมภาระ

(6) ระบบช่วยยกตัวบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษหรืออุปกรณ์ช่วยเหลืออื่นใดที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษในการขึ้นหรือลงอากาศยานได้อย่างปลอดภัย

การออกแบบ การก่อสร้าง การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก แก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ร่างข้อ 8)

4.2) ผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องจัดให้มีการช่วยเหลือให้บริการภายในสนามบินแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษดังต่อไปนี้

(1) ความช่วยเหลือ ณ เคาน์เตอร์เช็คอิน โดยพนักงานเคาน์เตอร์เช็คอินจะต้องมีความสามารถในการให้บริการที่เหมาะสมกับความต้องการความช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ

(2) จัดเตรียมบริการรถเข็นบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษไว้สำหรับกรณีที่มีการร้องขอความช่วยเหลือดังกล่าวเป็นพิเศษ

(3) ให้ความช่วยเหลือขนสัมภาระในกรณีบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษร้องขอความช่วยเหลือ

(4) ในกรณีที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษเดินทางคนเดียวและไม่มีบุคคลผู้ช่วยเหลืออยู่ด้วย ผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องคอยสอดส่องดูแลบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษดังกล่าวเป็นระยะ ๆ ตามสมควร

(ร่างข้อ 9)

4.3) มาตรการการรักษาความปลอดภัยสำหรับกรณีบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ

ในการตรวจค้นบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษต้องปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและให้เกียรติแก่บุคคลดังกล่าว ทั้งนี้การตรวจค้นให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ว่าด้วยการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

(ร่างข้อ 10)

(5) การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริการบนอากาศยานและการให้ความช่วยเหลือเมื่อถึงสนามบินปลายทาง (ตามร่างหมวดที่ 3 ข้อ 11 ถึงข้อ 18) ดังนี้

5.1) ผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษในการขึ้นและลงจากอากาศยาน ด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับความต้องการของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษนั้น ๆ

ผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษในการเก็บสัมภาระบนห้องโดยสารของอากาศยาน ในกรณีที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษร้องขอความช่วยเหลือ (ร่างข้อ 11)

5.2) ในการอนุญาตให้นำอุปกรณ์ช่วยเหลือของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษขึ้นบนอากาศยาน ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศพิจารณาการขนส่งตามความเหมาะสมของประเภทอากาศยาน และเป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายรวมไปถึงข้อกำหนดด้านความปลอดภัย (ร่างข้อ 12)

5.3) ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดที่นั่งที่เหมาะสมแก่ความจำเป็นในการอำนวยความสะดวกของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นไปตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัย และเมื่อได้จัดสรรที่นั่งแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษแล้วห้ามมิให้เปลี่ยนที่นั่งดังกล่าว ยกเว้นมีเหตุผลด้านความปลอดภัย (ร่างข้อ 13)

5.4) ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศพิจารณาอนุญาตให้นำสัตว์ช่วยเหลือเดินทางไปกับบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายด้านสุขอนามัยของสัตว์ และจะต้องจัดสรรที่นั่งที่มีความเหมาะสมกับการเดินทางของสัตว์ดังกล่าว (ร่างข้อ 14)

5.5) ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดให้มีรถเข็นสำหรับบริการบนอากาศยาน รถเข็นดังกล่าวจะต้องมีลักษณะที่สามารถเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษขึ้นลงได้อย่างสะดวกและใช้งานได้ง่าย (ร่างข้อ 15)

5.6) ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีห้องน้ำที่เหมาะสมแก่การใช้งานของบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของอากาศยาน หรือหากในกรณีที่ไม่สามารถจัดให้มีห้องน้ำที่เหมาะสมกับบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษได้ ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องจัดให้มีการช่วยเหลือเพื่อให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษสามารถใช้งานห้องน้ำได้ (ร่างข้อ 16)

5.7) ในกรณีที่อุปกรณ์ช่วยเหลือด้านการเคลื่อนไหวเกิดการสูญหาย เสียหาย ไม่สามารถใช้งานได้ หรือคืนให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษล่าช้า ส่งผลให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษไม่สามารถใช้งานอุปกรณ์ได้เมื่อถึงจุดหมาย ผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องจัดหาอุปกรณ์ช่วยเหลือเพื่อให้บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษใช้งานเป็นการชั่วคราว (ร่างข้อ 17)

5.8) ผู้ดำเนินการเดินอากาศและผู้ดำเนินการสนามบินจะต้องให้ความช่วยเหลือบุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษในการรับกระเป๋าสัมภาระคืนในกรณีที่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษร้องขอความช่วยเหลือ (ร่างข้อ 18)

(6) การกำหนดบทเบ็ดเตล็ดโดยให้ผู้ดำเนินการสนามบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศจะต้องกำกับดูแลให้บุคคลหรือหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่ให้บริการแก่บุคคลผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษแทนตน เช่น ตัวแทนผู้รับจ้าง ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ (ร่างข้อ 19)

ทั้งนี้ สามารถส่งความคิดเห็นได้ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ sfd_ss@caat.or.th
หรือผ่าน Link การรับฟังความคิดเห็น : <https://forms.office.com/r/E5ZNFnFzSA>
QR รับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2567 จนถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2567